23/06/2019

“Ο Αρχιεπ. Ελπιδοφόρος θα γράψει τη δική του ιστορία”

Πατριαρχεία / Οικουμενικό Πατριαρχείο

Ένα μεγάλο ευχαριστώ στον Αρχιεπίσκοπο Δημήτριο εξέφρασε εκ μέρους του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου ο Μητροπολίτης Γερμανίας Αυγουστίνος κατά το χθεσινό δείπνο που παρατέθηκε για την ενθρόνιση του Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου. “Για το έργο το οποίο τέλεσε με τόση πίστη αυτά τα 20 χρόνια. Έγραψε, όπως ο καθένας από μας, τη δική του ιστορία. Όμως αυτή η ιστορία είναι μεγάλη και θα μείνει στη μνήμη όλων. Έτσι είναι στην Εκκλησία μας,

ο ένας φεύγει ο άλλος έρχεται, γιατί είναι συνέχεια και μόνο η πίστη στο Χριστό και την Εκκλησία είναι αυτή που μας ενώνει και μας κρατάει αγαπημένους” τόνισε ο Μητροπολίτης Γερμανίας.

Αναφερόμενος στον νέο Αρχιεπίσκοπο είπε ότι είναι σίγουρος πως «ένας Ελπιδοφόρος δεν μπορεί παρά να γράψει τη δική του ιστορία στην Αμερική, μια ιστορία που θα είναι μεγάλη και θα την ευλογήσει ο Θεός γιατί η ζωή του είναι πίστη και αγάπη στον Κύριο Ιησού Χριστό».

Χαρακτήρισε τέλος, “δώρο Θεού” τον Οικουμενικό Πατριάρχη, λέγοντας πως «ο μεγάλος αυτός Πατριάρχης δεν φοβάται παρά μόνο το Θεό, ούτε τους Ρώσους, ούτε τους Τούρκους, ούτε τους Ουκρανούς. Φοβάται μόνο το Θεό και έχει αγάπη για τον άνθρωπο».

Ο χαιρετισμός του Μητρ. Γερμανίας στην τελετή της ενθρόνισης

Κατά τη τελετή ενθρόνισης του Σεβ. Αρχιεπισκόπου Αμερικής κ. Ελπιδοφόρου χαιρετισμό απηύθυνε ο Σεβ. Μητροπολίτης Γερμανίας κ. Αυγουστίνος ο οποίος τόνισε μεταξύ άλλων: “Διαδέχεσαι πανάξιους Ιεράρχες, όπως ο άμεσος προκάτοχός σου, ο λόγιος, πραύς και ενοποιός Σεβ. Αρχιεπίσκοπος πρ. Αμερικής κ. Δημήτριος. Ο καθένας από αυτούς άφησε ανεξίτηλη την σφραγίδα των πλουσίων χαρισμάτων του κατά την περίοδο της διακονίας του. Θα μετρηθείς μαζί τους, όχι για να αποδειχθείς νικητής, αλλά διασφαλιστής της συνέχειας της τοπικής Εκκλησίας ως σώματος Χριστεπωνύμου σε πορεία ανάπτυξης και προκοπής. Κι αυτό επιτυγχάνεται, όπως μας φανερώνει ο απόστολος Παύλος, όταν ο Ποιμενάρχης γίνεται υπόδειγμα για τους πιστούς «εν λόγω, εν αναστροφή, εν αγάπη, εν πνεύματι, εν πίστει, εν αγνεία» (Α΄ Τιμ. 4,12)”.

Ακολουθεί ολόκληρος ο χαιρετισμός:

Η Εκκλησία τον κατευόδωσε,

κι αυτός διέσχισε τον Ατλαντικό,

μιλώντας παντού για τον Χριστό,

κι έδινε έτσι μεγάλη χαρά

σ᾽ όλους τους αδελφούς.

(πρβλ. Πραξ. 15,3)

[Προσφωνήσεις]

Με την παραλλαγή ενός στίχου από τις Πράξεις των Αποστόλων, όπου ο Ευαγγελιστής Λουκάς αναφέρεται στο ταξίδι των αποστόλων Παύλου και Βαρνάβα για να λάβουν μέρος στη σύνοδο των Ιεροσολύμων, έρχομαι σήμερα από το Βερολίνο στη Νέα Υόρκη, εξ ονόματος της Αυτού ΘειοτάτηςΠαναγιότητος του προσκυνητού Αυθέντου και Δεσπότου μας, του Οικουμενικού Πατριάρχου κ.κ. Βαρθολομαίου, για να προσφωνήσω εσένα, τον νυν ενθρονιζόμενο Ποιμενάρχη της Αρχιεπισκοπής Αμερικής, της εμβληματικής αυτής Επαρχίας της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας των Ορθοδόξων Χριστιανών, η οποία έχει περίοπτη θέση στην Πατριαρχική καρδία.

Θεία Χάριτι και Πατριαρχική προαιρέσει εξελέγης από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου την 11η Μαίου του ενεστώτος έτους, ημέρα του γενεθλίου της Κωνσταντίνου Πόλεως, της Πόλεως στην οποία και συ γεννήθηκες. Θέλησε με αυτόν τον τρόπο η Πρόνοια του Θεού να σημαδεύσει την αλλαγή του παραδείγματος, στο οποίο καλείσαι να πρωταγωνιστήσεις. Η παμψηφεί δε εκλογή ελπιδοφόρου γι᾽ αυτήν την αποστολή φανερώνει, αν μη τι άλλο, εμπιστοσύνη, αξία, όραμα κι ελπίδα. Διάπυρη είναι η ευχή όλων να φανείς αντάξιος της εμπιστοσύνης του συνοδικού σώματος στο πρόσωπό σου.

Η επιλογή του ονόματός σου από τον ίδιο τον Πατριάρχη μας γνωρίζουμε όλοι ότι δεν ήταν τυχαία. Ελπιδοφόρος υπήρξες ως μαθητής και σπουδαστής, ελπιδοφόρος και ως κληρικός, ελπιδοφόρος ως Υπογραμματέας και Αρχιγραμματέας της Αγίας και Ιεράς Συνόδου, ελπιδοφόρος ως ακαδημαικός δάσκαλος, ελπιδοφόρος ως Ηγούμενος και Σχολάρχης στη Χάλκη, ελπιδοφόρος και ως Ποιμενάρχης της Προύσας. Ελπιδοφόρος έρχεσαι τώρα εδώ στο κοινώς θεωρούμενο κέντρο του κόσμου, φέρνοντας όχι μόνον ελπίδα αλλά και βεβαιότητα.

Βεβαιότητα που εκπηγάζει από τον πλούτο των χαρισμάτων με τα οποία η Χάρη του Θεού σε προίκισε και τα οποία δεν κράτησες για τον εαυτό σου, ούτε για ίδιον όφελος, αλλά προς δόξαν του Δοξάσαντος το γένος των ανθρώπων και προς σωτηρίαν του περιουσίου Λαού Του.

Έρχεσαι σε μια χώρα που δικαίως αποτελεί θεματοφύλακα του σύγχρονου πολιτισμού· που διακρίνεται για την προάσπιση των λεγομένων δικαιωμάτων του ανθρώπου, για την προάσπιση δηλαδή της αξίας του κατ᾽ εικόνα Θεού πλασθέντος ανθρώπου, τον οποίο έχει στην καρδιά της η διακονία της Εκκλησίας. Μια χώρα που φημίζεται παλαιόθεν για την υπεράσπιση των ιδανικών της ειρήνης, της ισονομίας και ισοπολιτείας, οι οποίες είναι βασικές για την πραγματοποίηση της

αιτήσεως «υπέρ της των πάντων ενώσεως».

Έρχεσαι εδώ φέροντας πνεύμα οικουμενικό ως Ιεράρχης της Πρωτοθρόνου Εκκλησίας, του Οικουμενικού Πατριαρχείου, και του σεπτού Προκαθημένου του, στον οποίο έλαχε η μέριμνα για τη συνέχεια της ανοθεύτου πίστεως και υγιούς παραδόσεως των προπατόρων, των πατέρων και μητέρων, των πατριαρχών, των προφητών, των αποστόλων, των κηρύκων, των ευαγγελιστών, των μαρτύρων, των ομολογητών, των εγκρατευτών, όλων των ηγιασμένων ανδρών και γυναικών. Εκπροσωπείς μια Ορθοδοξία ανοικτή και διαλογική και όχι κάποιον εθνικιστικό μεσσιανισμό. Μια Εκκλησία που πορεύεται μετά λόγου και όχι μετά φόβου. Είναι, άλλωστε, γνωστό, ότι «ο Θεός αγάπη εστί, και ο μένων εν τη αγάπη εν τω Θεώ μένει και ο Θεός εν αυτώ ... φόβος ουκ έστιν εν τη αγάπη, αλλ᾽ η τελεία αγάπη έξω βάλλει τον φόβον» (Α΄ Ιω. 4,16.18) Αυτό, εξάλλου, είναι και το πνεύμα της Σχολής της Χάλκης, το οποίο δεν φυλακίζεται κι ας την κρατούν, ακόμα, ως μη ώφειλε, κλειστή. Ως απόφοιτος της Χάλκης νιώθω υπερήφανος που ενθρονίζω σήμερα στην Νέα Υόρκη τον μέχρι προ τινος Ηγούμενο της Ιεράς Μονής Αγίας Τριάδος Χάλκης.

Ως Μητροπολίτης Γερμανίας γνωρίζω εκ πείρας πόσο σημαντικός είναι ο σύνδεσμος με την Μητέρα Εκκλησία και ταυτόχρονα πόσο σημαντικός είναι ο σεβασμός των ιδιαίτερων χαρακτηριστικών του κάθε τόπου, κάθε Αρχιεπισκοπής και Μητροπόλεως. Κάθε κλήμα στον αμπελώνα του Κυρίου είναι διαφορετικό, αλλά το αναμενόμενο αποτέλεσμα παραμένει το ίδιο. Είθε να φανείς αμπελουργός, που θα αναδεικνύει την αλήθεια ότι ο Χριστός είναι το κλήμα κι εμείς οι κληματόβεργες. Εκείνος που μένει ενωμένος μαζί Του, αυτός κάνει άφθονο καρπό, γιατί χωρίς Αυτόν δεν μπορούμε τίποτε να κάνουμε (βλ. Ιω. 15,5)

Διαδέχεσαι πανάξιους Ιεράρχες, όπως ο άμεσος προκάτοχός σου, ο λόγιος, πραύς και ενοποιός Σεβ. Αρχιεπίσκοπος πρ. Αμερικής κ. Δημήτριος. Ο καθένας από αυτούς άφησε ανεξίτηλη την σφραγίδα των πλουσίων χαρισμάτων του κατά την περίοδο της διακονίας του. Θα μετρηθείς μαζί τους, όχι για να αποδειχθείς νικητής, αλλά διασφαλιστής της συνέχειας της τοπικής Εκκλησίας ως σώματος Χριστεπωνύμου σε πορεία ανάπτυξης και προκοπής. Κι αυτό επιτυγχάνεται, όπως μας φανερώνει ο απόστολος Παύλος, όταν ο Ποιμενάρχης γίνεται υπόδειγμα για τους πιστούς «εν λόγω, εν αναστροφή, εν αγάπη, εν πνεύματι, εν πίστει, εν αγνεία» (Α΄ Τιμ. 4,12).

Άξιος, λοιπόν, διότι αναλαμβάνεις τον θρόνο της μαρτυρίας και του μαρτυρίου εδώ στην καρδιά του κόσμου. Άξιος, διότι απολαμβάνεις της εμπιστοσύνης και της αγάπης του Παναγιωτάτου, παρά τους πόδας του οποίου, στις αυλές του Φαναρίου, ανδρώθηκες εκκλησιαστικώς. Άξιος, διότι τιμήθηκες με τις ψήφους

όλων των συνοδικών Αρχιερέων. Άξιος, διότι οι αντιδράσεις στην είδηση της εκλογής σου φανερώνουν ότι ευφράνθηκαν οι ουρανοί και αγαλλίασε η γη. Άξιος, διότι αυτό το φανερώνουν ακόμα και οι στιγμές που ζούμε σήμερα. Άξιος είσαι και να είσαι πάντα!

Σεβασμιώτατε άγιε Αμερικής,

εξ ονόματος του Παναγιωτάτου, ως ένας δε από εκείνους που σε γνωρίζουν εκ νεότητός σου και σε συνοδεύουν στην πορεία σου, σου εγχειρίζω αυτήν την ποιμαντική ράβδο, που σου δώρισε ο ίδιος ο Οικουμενικός Πατριάρχης, ευχόμενος να χρησιμοποιηθεί μόνον ως βακτηρία και επιστηριγμός του υπέροχου ποιμνίου σου. Μαζί με όλους τους πιστούς της Εκκλησίας που παροικεί στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής και με όλους τους υψηλούς προσκεκλημένους μας αναφωνώ και πάλιν το Άξιος